

Дамян Дамянов

...И кучето във тази къща...

...И кучето във тази къща
от мен живее по-добре:
целуват го и го прегръщат.
А ако някой мигом спре
при мен случайно, от преструвка,
от милост (все пак – същество),
едва ли ще е за милувка.
За всичко друго. За какво?
Не знам. Ала за всеки случай
мечтая си, не на шега,
и аз да съм един път куче,
да джафкам с лай. И то така,
че да ме чуе този светъл
дом, пълен с кучи лай щастлив.
Та белким живите се сетят,
че между тях и аз съм жив,
та белким живите научат
какво се казва лай от скръб.
Как искам да съм куче, куче!
Веднъж поне да си получат
един-два белега от зъб!

КРАЙ

© 1993 Дамян Дамянов

Сканиране, разпознаване и редакция: Борис Борисов, 2008

Набиране: Мартин Митов

Публикация

Дамян Дамянов, *Още съм жив*. ИК „Христо Ботев“, С. 1993. ISBN 953-445-114-5

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8533>]